

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra I det gamle Voldkvarter

Citation: Larsen, Karl: "Københavnertællinger", i Larsen, Karl: *Københavnertællinger*, udg. af Anne E. Jensen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-Lars-shoot-idm140596062554784.pdf> (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Københavnertællinger

Og en Kognak! bestilte Redsted. Ser De, Hr. Brodersen, begyndte han straks igen, jeg er s'gu et ulykkeligt stillet Menneske, det ved Gud, jeg er. Naturligvis, man skyder jo Skidt op i Livet og har løbende Kredit hos Skræderen, men det er Reklame, det hele; Humøret er lige ved at gaa sig en Tur. Véd De, hvad jeg saa tit har tænkt: det ligger i Opdragelsen. Den er forfejlet, for begge Køn, den maa reformeres. Pigebørnene, de bliver jo opdraget til, at Kærlighed, det skal de tage dem morderlig i Agt for, førend de faar Lov til det, og bagefter skal det være deres et og alt. Og saa Mændene! Der er jo nogen, som er tossede hele Livet igennem, men saa er det s'gu aldrig med én alene, undtagen de ikke kan faa hende; indenfor Ægteskabet, dér glider det successive over til et Velvære. Det er ikke dette evige Gud straffe mig, jeg elsker dig! Og det vil Fruentimmer have. Kan de ikke faa det i Virkeligheden, saa hjælper de dem med Romanerne, de anstændige af dem, naar de ikke gaar og slæber med Børnene eller ogsaa ligger paa Kliniker og bliver rundtossede. Og de andre! Hvor mange gifte Koner er der ikke nu til Dags, der har en lille Ven? I Kommissverdenen, hva', og dengang man var Soldat - saadan unge Mennesker, der er lidt Fut i, og som ingenting har, saa Kvindfolk, de kan gøre noget for dem, stikke dem et Par Kroner, forære et pænt Slips og brodere Navn paa Lommetørklæder; lidt moderlige vil jo Kvinder gerne være. Og saa er der ingen, der bliver saa forelskede, som saadanne Koner, lige til det en Dag revner med et morderligt Knald, fordi de opdager, at der er et andet Pigebarn i Landskabet; jeg skal aldrig glemme en Parasol jeg fik knækket lige paa Ryggen af mig nede paa den lille Vej, ved Vandet, De véd, der gaar bag om Dyrehavsbakken. Naa, det er sørgeligt, at saadan glade Ungdomsdage skal have saadan ubehagelige Minder som nu min Enke, der er ved at tage Livet af mig; hende sidder man tilbage med. Og hun er ikke til at styre. Min Kone kan opdage det, hvad Dag det skal være. Hvad skal jeg gribe og gøre i?